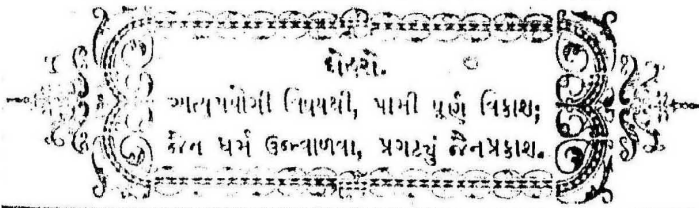

श्री जैन धर्म प्रकाश.

JAINA DHARMA PRAKASH.

पुरतक १ बुं. शक १८०७ कार्तिक शुद्धि. २५ संवत्. १९४२ अंक ६ भो.

श्री जैन धर्मो जयति.

सत्त्व.

(अथ प्रथमः सर्गः.)

सांघिषु पाने ११२ थी.

प्रथम नारदीनी समीचे पहोंच्या अने नर्कना छवोने अत्यंत दुःसह वेदना सहन करता ज्येथे अठखे छंद्रे कुंपरने कस्युं. "पुत्र! आ प्रथम नर्क छे अने तेनी नीचे अनुद्वेगे अंक पछी अंक अंस सात नारकी छे. ते सात नर्कने विषे अठखुं आयुष्य पांथीने छप पाप जेभा ते पुने गतां सुनी ते कबो अनेक तरेहनी वेदना वेछे. अंग्य नीचे उधाडीके अठखे पायत पाणु नारदीना छवोने सुभ नवी विन अठखे दुःखत पांथीने ते वेछे. ते नारकीजाने अंक जेन वेदना, पीयठ अन्वीअन्व वेदना अने नीछ परमाधामी कृत वेदना अठखे सुख्य नायु पदरनी वेदना छे.

अनपुत्र—रवामिन् जे आने नारदीने विषे क्षेत्रवेदना देवी सोने छे ?

१. वेदनी पुक्तुं सांघनी अर.

૧૩૦

શ્રીજ્ઞાનધર્મ પ્રકારા.

વ્યંતરે વસ! એક રત્નપ્રભા, ખીજી શર્કરા અને ત્રીજી વાલુકા એના નારકી શીત યોની આછે અને યોની સ્થાન વિના ખીજી જે નરક ભૂમિકા છે તે ઉભણુ છે તેથી નારકી શીત યોની આછે તે ઉભણુ વેદના વેદેછે. ત્યાં જેવા અગ્નિવાણુ જેરના અંગારા તે કરતાં પણ નરકભૂમિકા અત્યંત ઉભણુ જાણુવી. એથી પંકપ્રભા નર્ક ઉપરના ઘણા નરકાવાસા તેા ઉભણુ છે અને નીચેના થોડા નરકાવાસા શીતછે. ધૂમાને વિષે નરકાવાસા શીતજ ઘણા છે અને ઉભણુ થોડા છે અને છઠી ને સાતમી નારકીએ તેા ભૂમિકા એકાંત શીતજ છે અને નારકી એકાંત ઉભણુ યોનીઆ છે. પરંતુ નીચે નીચે નરકે અનંત ગુણુ, તીવ્ર, તીવ્રતર અને તીવ્રતમ છે. તે નરકોની ઉભણુ વેદના અને શીતવેદનાનું સ્વરૂપ આગમ વેદીઓએ એવું કહ્યુંછે કે શ્રીમન્નરવતુતા અંતે મધ્યાન્હ સમયે મર્યં માસ થયો છતાં અને આકાશ ગ્રેધ રહીત છતાં અત્યંત દુષ્ટ ખીત પ્રકોપે કરી વ્યાકુળ અને છત્ર રહીત ચારે દિશાએ પ્રદીપ્ત થયેલી અગ્નિજ્વાળાએ કરીને વ્યામ એવા કોઈ પુરૂષને જેવી ઉભણુ વેદના હોય તે કરતાં પણ નરકાવાસાને વિષે રહેલા નારકીને અનંતગુણી ઉભણુ વેદના જાણુવી, અને શીતયોનીઆ નારકીને ઉભણુ-વેદન નરકાવાસાથી લઈ જેરના અંગારા માંહી નાંખીને ધ્રમે તેવારે તે નારકી ચંદન જેવી શીતજતા પામી અત્યંત સુખી થયા છતાં તે અગ્નિ માંહે નિદ્રા પામે. વળી જોય તથા ગાઘ મહીનામાં રાત્રીને સમયે શીતજ વાયુના યોગથી જેમ હૃદયાદિક કંપે તથા હિમાચળ માંહી વસ રહીત બેઠા છતાં ઊપરથી હિમ પડતા જેવી શીત વેદના હોય તેથી અનંતગુણી શીત વેદના નરકાવાસામાં રહેલા જીવોને છે. તે શીત વેદના યુક્ત નરકમાંથી તે નારકીને ઘાટાર કાઢી પ્રવૌકત હિમાચળાદિક શીતજ સ્થળે જે સ્થાપન કરીએ તેા તે નિરૂપણ સુખી થયા છતાં નિદ્રા પ્રત્યે પામે.

વળી આ નરકોને વિષે દ્વેષ સ્વભાવથી દશ પ્રકારના પુદ્ગલ

સત્ય.

૧૩૧

જનો પરિણામ દુઃખદાયક છે. પ્રતિ ક્ષણે જન્મે આહારાદિક નાના પ્રકારના પુદ્ગળનું અંધન તે પ્રદીપ થયેલા અગ્નિ કરતાં પણ અત્યંત દારણ હોય. પ્રીત્ત ગતિ ઊંટ સરખી હોય, તે ગતિ તમ લોક સરખી ધરતી ઊપર પગ ધારણ કરવા કરતા પણ અત્યંત તીવ્ર છે. ત્રીત્ત સંસ્થાન અત્યંત તીવ્રતીવ્ર હુંડક નામે છે તે પાંચ છેદન થયેલા પક્ષી જેવો દુઃખી હોય તેવું દુઃખદાયક છે; વળી દેખવાથી પણ મહા ઉદ્દેગકારી છે. ચોથું ભીંત પ્રમુખના પુદ્ગળ જે ઊડીને શરીરે લાગે છે તે ખરગ ધારા સરખા છે. પાંચમું તે નરકાવાસાનો વર્ણુ સર્વત્ર અંધકારમય, વિષ્ણુ મૂત્ર, રક્તેષ્મ, ગળ, લોહી, વસા, પડ અને જેદે કરીને સહીત, તથા સ્મશાનની પેરે સ્થાનકે સ્થાનકે માંસ, ફેસ, હાડ, નખ, દાંત અને ચર્મ કરીને યુક્ત એવો છે. છઠો ગંધ શ્વાન, શિયાળ, સર્પ, માંજર, અને નોળીઆ પ્રમુખના મૃત કલ્પેવર પડયા હોય તેના ગંધ કરતા પણ અત્યંત દુર્ગંધી છે. સાતમો રસ તે કડવી તુંખડી કરતા પણ અત્યંત કટુ છે. આઠમો સ્પર્શ તે વીંજીના કાંઠાથી અને કૌંગના ફેમથી પણ કનિષ્ઠ છે. નવમો અગુરુલઘુ પરિણામ તે પણ અત્યંત દુઃખનું ધર છે. દસમો શબ્દ તે અત્યંત વિલાપાહંદ દુઃખકારી શબ્દના પુદ્ગળ છે. એ પ્રમાણે નારકીને સારું કરતા પણ તેના પાપોદ્ધયથી માઠી રીતે પુદ્ગળ પરિણામે છે. જેમ વૈમાનિક દેવતાના મુકોમળ હસ્ત સ્પર્શથી પણ નારકીના છવો દુઃખ પામે છે.

આ પ્રમાણે દશ પ્રકારની વેદના શિવાય પ્રીત્ત રીતે પણ આ નારકી છવોને દશ પ્રકારની વેદના છે જેમાં શીત વેદના અને ઉષ્ણ વેદના એ બે પ્રકારે કરી છે. ત્રીત્ત શુભ વેદના તે સમસ્ત અઠી દિવના અન્ન તથા ઘૂત આપીએ તો પણ નારકીના એક છવની શુભા મટે નહી. ચોથી વૃષા વેદના તે સમસ્ત સમુદ્ર અને નદીના જળનું પાન કરાવીએ તો પણ એક નારકીનો કંઈ તાણ અને આશ્ચ

સુકાતાં રહે નહીં, એવી તેની તૃપ્તિ છે. પાંચમી કુંકુડી તે છરી અને કરવતે કરી ખાણતા પણ તેની ખસની ખંજવાળ મઠે નહી. છરી નારકીના જીવ સદા પરવશ રહે. સાતમી વેદના તે મનુષ્ય હોકના મનુષ્ય કરતા અનંત ગુણે જવર નારકીના જીવોને નિરંતર હોય. આઠમી દાહવેદનાં તે શરીર તાપમય અને દાયજવરમય હોય. નવમી ભયવેદના અને દશમી શોક વેદના તે મનુષ્ય કરતા ભય અને શોક અનંતગુણા હોય. તેઓને વિભંગ જ્ઞાન પણ સર્વથા દુઃખદાયી છે. વળી પરમાધામી દેવતાઓ અનેક પ્રકારના ભાલા, તારવાર, તીર પ્રમુખ શસ્ત્રો દેખાડીને મહા દુઃખ દેનારા છે એવું જણાયાથી નારકીના જીવો નિરંતર ભય અને શોકે કરીને વ્યાપ્ત રહેછે. આ પ્રમાણે દરેક નારકીને વિષે ક્ષેત્ર વેદના છે.

અજ્ઞપુત્ર—ખીજી અન્ધોઅન્ય કૃત વેદના શી રીતે છે ?

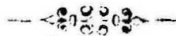
વ્યંતરેદ્ર—નારકીના એ ભેદ છે. એક મિથ્યા દ્રષ્ટી અને ખીજી સમ્યક્ દ્રષ્ટી તેમાં જેમ ભીલ તથા વાણુજારા પ્રમુખને કૃતો ખીજી કૃતાને દેખી ક્રોધાન્ધ થઇને લડવા આવે અને ઠાંત તથા નખે કરી યુદ્ધ કરે તેમ જે મિથ્યાત્વી નારકી હોય તે વિભંગ જ્ઞાને કરી ખીજી નારકીને દુરથી આવતો દેખી ક્રોધે કરી અત્યંત રોદ્ર એવું નવું વૈક્રીય રૂપ કરે. અને પોતપોતાના નરકાવાસાને વિષે પૃથ્વીના સ્વાભાવ ઉત્પન્ન હુથીઆર અથવા નવા પિકુરવેલા ત્રિશુળ અને ભાલા પિગેરે શસ્ત્ર તેમજ હાથ પગ ઠાંત અને નખે કરીને માંદામાંદે પ્રહાર કરે. તે પ્રહારે કરીને પીડા પામેલા એવા તે નારકીઓ રક્તચક્રા કુર્દમમાં આલોટતા આકંઠ શબ્દ કરે. અને જે સમ્યક્દ્રષ્ટી નારકી હોય તે પોતાના પૂર્વ ભવ કૃત પાપને સ્મરણ કરી ખીજી થકી ઉત્પન્ન થયેલું દુઃખ સમ્યક્ પ્રકારે સહન કરે પણ ખીજીને પીડાઝિપ્ત બને નહીં. અન્ધોઅન્ય કૃત વેદનાનું સ્વરૂપ એ પ્રમાણે મિદ્ધાંતમાં કહ્યું છે

૧ નારકીના જીવોનું વૈક્રીય શરિર પોતાના શરિરને અવગાહનાથી બચાવે અને તેની શિયતિ એતમુંદૂરીની કહીએ, (દંડક પ્રકરણ.)

ધર્મ વિચાર.

૧૩૩

અબ્જપુત્ર—ત્રીજી પરમાધ્યામી કૃત વેદનાનું સ્વરૂપ કેવી રીતે છે?
 વ્યંતરેદ્ર—પુત્ર ! આ ત્રીજી પ્રકારની વેદના અત્યંત દુઃસહ છે.
 આ નર્કના નરકાવાસાની ભીંતોને વિષે જે નિઃકુટ આલા (ગોખલા)
 છે તે નારકીને ઉપજવાની ચોની છે. ત્યાં નારકી ઊપન્યા પછી અં-
 તર્મુહૂર્ષે આલો નાનો અને શરીર મોટું તેથી તેમાં સમાય નહીં એટલે
 નીચે પડે છે. અને જેવો નીચે પડે છે કે તરત પરમાધ્યામી ત્યાં આ-
 વીને તેને પૂર્વ કૃત પાપકર્મને અનુસારે કર્મોપચારીને દુઃખ આપે છે.
 તમ તરેતું (લોહ) પાય છે, અગ્નિમય લોહની પુતળીનું આલિંગન ક-
 રાવે છે, કુટ શીમલાના વૃક્ષ ઊપર ઘેસારે છે, લોહના ઘણું કરી ઘાત
 કરે છે, પાંસલાએ કરી છેદે છે, ક્ષત ઊપર ખાર આપે છે, ઊભયુ તેલ
 માંડી તાંજે છે, કુંડ અને ભાલામાં શરીર પરોવે છે, ભૂમી માંડી શેકે છે,
 ઘાણી માંડી પીએ છે, કરવતે કરી વહેરે છે, કાક, ધુઆર, કુત્રા અને
 સિંહ પ્રમુખને વિકુરવી કર્થનાં કરાવે છે, વૈતરણી નદીમાં ઝખોળે છે,
 અસિપત્ર વન માંડી પ્રવેશ કરાવે છે, તમ વેળુ માંડી ઠાડાવે છે, અને
 એવી ઘીલો વિવિધ પ્રકારની વેદના ઊત્પન્ન કરીને નારકીને દુઃખ આપે છે

ધર્મ વિચાર.

(ગિત પૂર્ણ).

(સાંધ્ય પાને ૨૨૪ થી.)

પણી આંગીને દિવસે જિનર્પીયાના ઘણા સમીપ ભાગને વિષે
 દિપકાને સમુદ્ધ ઘણા વધારી મુકીને તે આખત એટલું પણ વિચા-
 રતા નથી કે આટલા બધા દિપકની એક સમુદ્ધી ઉજાતા કરવી તે
 વિવેકની હદ બહાર છે. અથ પૂજા કરતા અક્ષત શુદ્ધ છે કે અશુદ્ધ,
 આટકેલા છે આટક્યા શિવાયના છે, જિવા કુળ છે કે જિવ રહીત
 સંશોધન કરેલા છે, તે પણ જોતા નથી અને કદિ તે જુવે છે તો
 સ્વસ્તિક નંદાવર્ત કે અષ્ટમંગલિક કેવી રીતે થાય છે તેનું જ્ઞાન પણ

૧૩૪

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

હોતું નથી. ફળપૂજા કરતી વખતે ફળ તુચ્છ છે કે શ્રેષ્ઠ છે, નિર્ભય છે કે ભય વ્યાપ્તી થયેલું છે, ભગવંત સમીપે ધરો શકાય તેવું છે કે નથી તેનો પણ વિચાર કરતા નથી. નૈવેદ્ય પૂજામાં નૈવેદ્ય કેવું શુદ્ધમાત્ર હોતું જોઈએ અને તેમાં કેવી સ્વાદિષ્ટતા હોવી જોઈએ તેનો વિચાર ન કરતા ક્યાંતો નૈવેદ્ય ધરવાની જરૂરોઆતતું ભાનજ રાખતા નથી અને કદી રાખે છે તો જેવું તેવું શુદ્ધ શુદ્ધ ધરીને ઉલટા હાંસી પાત્ર થાય છે. ભાવપૂજા કોને કહે છે તેની તો ખામજ હોતી નથી. ભગવંતને ચાંમર ઠાળતા કવી રીતે ચાંમર ઉલાવવો તેનો પણ વિવેક હોતો નથી. ભગવંતની જળ ચંદન અને પુષ્પ વિગેરેની પુજા કરતા જિન મહારાજની પૂર્વાવસ્થા ભાવન કરવાનું તો પ્રતિ-પાદન કરી જાણતા નથી. નવકારવાળી ગણવા બેસે છે તો તેમાં કેટલા પારા હોવા જોઈએ, નવકારવાળી શેની હોવી જોઈએ, નવ-કારવાળી ગણવાથી સું પુન્ય મેંદ છે અથવા તો એક ઘણીજ સાધા-રણ ખાખત જે કે દરેક નવકારવાળી હાથમાં લેનાર આવકે જાણવી જોઈએ તે નવકારવાળી કઈ આંગળીએ કરી ગણવી તેનું પણ જ્ઞાન હોતું નથી. હું જોઉં છું તો કોઈ કેમ ગણે છે અને કોઈ કેમ ગણે છે. અને તેથીજ ખરી રીત શું છે તે શોધી કાઢવાને મુદ્દા અનુકૂળ થતું નથી તેમજ એક નવકારવાળી પુરી ગણી ગવા પછી બીજી ગણવી હોય તો કેવી રીતે શરૂ કરવી તેમાં પણ વળગી કરકાર દ્રષ્ટીએ પડે છે. ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિમાં કેવી મુદ્રા બારણ કરીને બેસવું, કેવી રીતે ખમા સમજાવેલા, ચૈત્યવંદન રતાન અને વ્યવિપરાય કઈ મુદ્રાએ કહેવા, ક્યારે ઉભા થવું અને કઈ મુદ્રાએ ઉભા રહીને કાઉસગ્ગ કરવો તે પણ જાણતા હોય તેવું જાણવું નથી. કારણકે કોઈ હાથે પગ બિગા કરીને બેસે છે તો કોઈ જમણા કરીને બેસે છે આવી રીતે વળી આપતોમાં એક ખીજથી તદન વિરોધી કરકાર હોવાને કીધે આપણા જીવનમાં-

ધર્મ વિચાર.

૧૩૫

ધુઓનું પ્રત્યક્ષ રીતે અજ્ઞાનપાણું દ્રષ્ટીગોચર થાયછે. જેમાંની કેટલી એક પ્રાપ્તો તો એક સામાન્ય બુદ્ધિવાળો અને મારી સરખા અલ્પ પરિચય વાળો શ્રાવક પણ વિરૂદ્ધ અને વિવેકથી રહીત છે એમ કહી શકે આ પ્રાપ્તોમાં કેટલાએક તો પોતે બાણતા છતાં વિરૂદ્ધ વર્તતા હોવા જોઈએ. વળી પુત્ર કરવાના વિચારથી પુન્યમંથ કરવા માટે આવનારા ભાઈઓ આશાતના અને અનાશાતનાનો વિચાર ન કરવાથી લાભને પ્રદલે ઉલટો ટોટો કરી જતા હોય એવું દ્રષ્ટીએ પડેછે, માટે હે સુજ્ઞ પંધુ તે પ્રાપ્ત કેવી રીતે કરવાનુંછે એમ તમે જણાવશો તો તેથી શુદ્ધ માર્ગ ગવેય ઘણા ભવ્ય પ્રાણીઓ પોતે ગ્રહણ કરેલી વિરૂદ્ધ વર્તાયકને તજ દઈને તથા ચાલતી આવેલી ગેરવ્યાજખી રૂઢીનો ત્યાગ કરીને ખરા માર્ગ ઉપર ચાલવાને ઉદ્યમ કરશે.

જ્ઞાનચંદ્ર—હે પંધુ! તારી આવી નિમજ્જ મતિ અને સત્યા સત્ય પરીક્ષક બુદ્ધિ જોઈને હું ઘણા આનંદ પામ્યોહું. તમે ખતાવેલા દોષોનો ઘણા ભાગ ખરેખર દોષિત છે. પણ મારે તેનું વિવેચન કરવાની વિશેષ અગત્ય ન હોવાથી હું તો રક્ત કેવી રીતે શુદ્ધ માર્ગે તેજ ખતાવવાની ઇચ્છા ધરાવુંહું.

વિનયચંદ્ર—પ્રિય પંધુ! આપને તેજ કહેવું ઘટે છે. કોઈના દોષનું ઉદઘાટન ન કરવું તે સજ્જનોનું લક્ષણ નથી. ૧

જ્ઞાનચંદ્ર—મારંબમાં શરીર શુદ્ધિ નિમિત્તે કેવી રીતે નહાવું જોઈએ તે ખતાવુંહું. જે જે શહેરોમાં શ્રાવક સમુહની વસ્તીવાળા ભાગમાં મધ્યસ્થ ભાગે જિન મંદીર હોયછે ત્યાં તો પોતાને ઘરેથીજ શુદ્ધ, વિનય સહિત અને કાંકરા કે વેળુવાળી જમીન ઉપર જરૂર જેટલા ઉપન પાણીથી સ્નાન કરી, શુદ્ધ વસા પરિધાન કરી, પાદ પ્રક્ષાલનાથે જળ પાન સાથે લઈ જિન મંદિરે જવું તે અત્યુત્તમ માર્ગ

૧ કોઈનું નામ લઈને કોઈ ક્રોધે તો તેનું નામ દુર્જનપણું છે, પરંતુ સર્વ સામાન્ય વાત ક્રોધે તો તેમાં કોઈ દુર્જનપણું ગણાવું નથી.

છે, પરંતુ જ્યાં પોતાના ઘરથી જિન મંદિર વધારે દૂર હોય ત્યાં તેમ કરવું તે લોક વિરુદ્ધ અને શરીરને અપવિત્ર થવાના સંભવવાળું છે. કારણ કે માટે અને લાંબે માર્ગે જતાં અશુચિનો તેમજ વાહવારીક નિતીને અનુસરતાં અલ્પ સ્પર્શ પણ ન કરવા લાયક શુદ્ધ જનોના સંસર્ગનો સભવ છે. જ્યારે તેમ હોય ત્યારે જિન મંદીરે જઈને પછી સ્નાન કરવું તે ચોગ્ય છે. જિનપૂજન નિમિત્તે જતી વખતે રાજા, પ્રધાન, સેનાપતિ કે શેઠ શાહુકારોએ પોતપોતાની રિક્કિ સમેત પરીજનોના સમુદ્ધે યુક્ત અને પોતાના વૈભવને છાજતા આડંબાર સાથે જવું જોઈએ, કારણ કે તેથી રીતે જવાથી ધણા અન્ય દર્શનીઓ જિન માર્ગની પ્રશંસા કરે છે. એટલુંજ નહીં પણ કેટલાક ભવ્ય જીવો તો મિથાત્વ માર્ગનો ત્યાગ કરી જૈન માર્ગની સન્મુખ થઈ જાય છે. અને તેના પુન્ય પ્રધેના કારણીક તે સામાન્ય વાળાઓ થાય છે.

એવી રીતે જિન મંદીર પાસે જઈ ગૃહ વ્યાપારના ત્યાગ રૂપ નિસિદ્ધી અગ્રદ્વારે કહીને અંદર પ્રવેશ કરે. પ્રવેશ કરીને પહેરેલાં વસ્ત્રો ઊતારી નહાતી વખત પહેરવાને નિર્માણ કરેલું શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરે. પહેરીને નહાવાને સ્થળે જઈ શુદ્ધ જગ્યા દ્રષ્ટીગત કરી. પીંજ વગી આવેલા જીવોની જતના કરી શુદ્ધ નિર્માણ અને જરૂર એટલા ઉપન પાણીથી સ્નાન કરે. ૨ સ્નાન કરી રહ્યા પછી શરીરને જળ સ્પર્શ કરવા માટે શુદ્ધ વસ્ત્રથી^૧ શરીર લૂઠી ઉતરી કામળી પહેરે. અને ત્યારપછી પોતે પહેરવા માટે રાખેલા મુદ્દ્યાવાન વસ્ત્ર ધારણ કરે.

૧ કેટલાએક આખો દિવસ તેમજ રાત્રે પહેરેલા અને જે વસ્ત્ર પહેરી લખુ નિતી તથા વડી નિતી કરેલી હોય તેવા વસ્ત્ર પહેરી નહાય છે તે વિરુદ્ધ છે.
૨ સ્નાન કરવા માટે ઉભયુદ્ધાળ હોવું જોઈએ એમ કેટલાએક મત્તકારે કહેલું છે.

૩ મત્રીન વસ્ત્રથી તેમજ જે વસ્ત્ર નહાવામાં વાપરેલું હોય છે તે વસ્ત્ર નીચાની તેનાથી શરીર લૂવું તે શરીરને અગ્રદ્વાર પ્રરાતું સાધન છે.

ધર્મ વિચાર.

૧૩૦

અથવા તો સંઘ તરફથી સંચય કરી રાખેલા ઉજવળ વસ્તુ પહેરે. ત્યારપછી જિનાજ્ઞા ધારણ કરવારૂપ લલાટ તીલક કરી, જિન વચનને વદનદ્વારે પ્રવેશ કરાવી કંઈ ધારણ કરવારૂપ કંઈ તીલક કરી, હૃદયે ધારણ કરવારૂપ હૃદયે તીલક કરી, સર્વ ગુણ ગણનું સ્થાનક અને ગુણને પ્રહારણ કરનાર ઉદરના અધો ભાગે જિન વચનને સ્થાયિ કરવા રૂપ તીલક કરી ધૂપબળા ઉપગરણો મેળવે.

વિનયચંદ્ર—અષ્ટ પ્રકારી પૂજા કરનારને અવશ્ય શું શું ઉપગરણો રાખવા જોઈએ ?

જ્ઞાનચંદ્ર—કળસ, રકાખી, વાટકીઆ, ધુપચંડેરી, ધુપધાણું, આરતી મંગળદીપક, ધુપ કપુર અને ઘૂત રાખવાના પાત્ર, અક્ષત, કળ અને નૈવેદ્ય રાખવાના વાટવા વીગેરે ઉપગરણો અંદર રાખવાની વસ્તુ એ ભરપુર, મુશોભીત અને સુદરાકાર જોઈએ. એ પ્રમાણે ઉપગરણો મેળવી ગુલાખ, ડમરો, બાઈ, બાઈ, ક્ષેપંતરી, મરૂઆ, લઘઉદી, ચંપો અને મોગરો વિગેરે વિવિધ જાતીના વિવિધ વસ્તુઓ ધુપો લઈ તેને શુદ્ધ જળે સીંચી ચોખ્ખાં કરી, ચંદન કેશર અને ખરાસ વટાવી તેની વાટકીઆ ભરી પંચામૃતે સંયુક્ત જળ ઉપગરણો હસ્તમાં લઈ પ્રથમ અંગ પૂજા કરવા નિમિત્તે ગભારાની અંદર જિન ખીંચના સમીપ ભાગમાં ગમન કરે.

વિનયચંદ્ર—પંચામૃતમાં શું શું વસ્તુ જોઈએ ?

જ્ઞાનચંદ્ર—જળ, દુધ, દહીં, ઘૂત અને શર્કરાં એ પંચ વસ્તુ એકત્ર કરવાથી પંચામૃત થાયછે તેમાં દુધનો અને જળનો ભાગ વધારે જોઈએ, કેશર અને ધુપ ફક્ત શોભા નિમિત્તે નાખવાના છે. તીર્થજળ, ગંગાજળ તેમજ ગુલાખજળ અને તીર્થ સ્થાનકોની મુતિકા પણ વિશેષ રનાત્રાવચરે નાખવામાં આવેછે. અપૂર્ણ.

—ૐ૦૦૦૦૦૦૦—

૪ પોતાના શરીર ઉપર એ પ્રમાણે ગાર તીર્થધોળ કરવાના છે, વધારે કરેછે તે શાસ્ત્રોક્ત રીતિને અનુસરીને નથી.

સમક્રિત.

(આરામનંદનની કથા.)

(સાંધણ પાને ૧૨૦ થી)

રાજ્યસભામાં જઈ પીળ વાણીકોએ ખોતે જે માલ લાવ્યા હતા તે માંહેની સુંદર વસ્તુનું રાજને ભેટાવ્યું કર્યું ત્યારે આરામનંદને પણ એક ટોપલીમાં છાણા ભરી તે ઊપર રૂમાલ ઢાંકી ભેટ કર્યા. જ્યારે રાજને ટોપલી ઊપરથી રૂમાલ કાઢી નંખાવ્યા ત્યારે અંદર છાણા ભરેલા જોઈને સભાના મૂર્ખ માણસોની તથા મદદ કરીને ઊન્મત્ત થયેલ વાણીકોની જેમ હસી ન કાઢતાં આરામનંદન યુદ્ધિશાળી છે તેથી આ કૃત્ય જોઈ સમજીનેજ કર્યું હશે એમ વિચારી તે ગુમ આશયનો ખુલાસો કરવા આરામનંદનને ફરમાવ્યું. નૃપતિની આજ્ઞા થતાંજ આરામનંદને તે છાણામાંથી ફેટલાએક ભાંજ્યા અને તેમાંથી સુશોભિત અને અમુલ્ય રત્નો નીકળ્યા તે રાજના હસ્તમાં આપીને મારી પાશે આવો ઘણો માલ છે તે જ્ઞેવાને આપ સમુદ્ર કિનારે વહાણ ઊપર પધારે એવી વિનંતી કરી. તદ્દમીપર રાજ આવા અલૌકિક રત્નો જોઈને આનંદોદ્ધર્ષ પાવ્યા અને કુંવરની વિનંતી સ્વીકારી તરતાજૂ વહાણ ઊપર પીળો માલ જોડા ગયા. સાગરકેંદને પણ જ્યારે આ વાતની ખબર પડી ત્યારે તેજી પણ સત્તર પંદર ઊપર આવ્યા ત્યાં રાજ અને સાગરકેંદ એ પાંચેના રૂપમાં ફેટલા એક છાણા કુંવરે ભાંજ્યા અને તેમાંના રત્નો તથા પાકીના ભાંજ્યા અને વહાણનો સવળા માલ સાગરકેંદને ધેર લાકિયા વિનંતી કરી. કુંવરનું આ બું ઐદાર્ય જોઈને રાજ અત્યંત આનંદ પાવ્યા અને વાણીકો જે રસ્તામાં કુંવરની મસ્કરી કરતા હતા અને જેઓએ સમુદ્રમાં છાણા લઈને કુંવરને ચીડી લખી આપી હતી તેજી અત્યંત

સમકિત.

૧૩૯

ગભરાવા લાગ્યા કે આપણા વહાણોનો સઘળો સામોન વેચતાં પણ આવા રત્ને કરીને સંયુક્ત છાંણા આપણે આપી શકવાના નથી. રાજા તે આની પક્ષમાં છે અને તેથી આપણી દુર્દશા થશે માટે હવે આપણે કેમ કરવું તથા એની પાસે માફી શી રીતે માગવી એવો વિચાર સઘળા વહાણ વાળાઓએ એકત્ર થઈને કરવા લાગ્યા અને સઠએ એવો નિશ્ચય કર્યો કે આપણે વહાણમાંથી કાંઈ પણ માલ ન ઊતારતા તે સઘળા કુંવરને આપવો અને જીવતદાન માગી લેવું; કેમકે આપણાથી એની પાસેથી જેટલાં છાંણા અમુલ્ય રત્ને કરીને સંયુક્ત લીધાં છે તેનું મુલ્ય આપી શકાય તેમ નથી.

જેઓના વદનકમળ નિસ્તેજ થઈ ગયાં છે, જેઓ પૂર્વે કરેલા અપરાધથી તથા તેનાથી અવિધ્યમાં શું થશે એવા ભયથી કંપી રહ્યા છે એવા તેની સાથે આવેલા વહાણ વાળાઓએ નજીક આવીને ઉપર પ્રમાણે વિનવતી કરી. જેના હૃદયને વિષે દયા સ્થાપન થયેલી છે એવા તે આરામનંદને તેમની સમક્ષ પ્રથમ લખી આપેલી ચીડી-ઓ ફાડી નાખી ને તેઓએ કરેલા અપરાધની ક્ષમા કરી તેઓના વહાણમાંથી માલ તર્ક જવાની તેઓને આજ્ઞા કરી. આ પ્રમાણે વણીક ઉપર કુંવરે અપકારને પ્રદર્શ દેવકાર કર્યો તેથી તેની કીર્તિનું ગાન કરતાં ધીરધીતાના ગૃહ પ્રત્યે ગયા. ભુખતિ પણ પોતાને મહેલ પધાર્યા અને કુંવર સાગરશોકને ઘરે સઘળા માલ ઉતારી તેમની અનુમતિથી સાત દેવે દ્રવ્યનો વ્યય કરવા લાગ્યો. કહ્યું છે કે

દાનંભોગોનાશસ્તુ, ત્રીગતયોભવન્તિવિત્તસ્ય :

યોનદદાતિનમુંકે તસ્યતૃતીયાગાતિર્ભવતિ.

આ પ્રમાણે વિચારી કુંવરે પ્રાપ્ત કરેલા દ્રવ્યમાંથી જિનાલય,

૧૪૦

શ્રીજ્ઞાનધર્મ પ્રકાશ.

સ્વામી વૈત્શાળ, સાધુજનસેવા, યાચકોને યથોચિત દાન વિગેરે સાતે
ક્ષેત્રે નામ કરવાને નહીં પરંતુ પરમાર્થને સારૂં ધન વાવરવા માંડ્યુ.
આવી રીતે દ્રવ્યનો લાભ લેતો કુવર ત્યાં કૈટલાએક દિવસ રહ્યો.

અન્યદા જે સમયે અંધકારથી જગતનો રંગ શ્યામ થઇ ગયો
હતો, ધુવડો આમ તેમ શિકારની શોધમાં ધુધુ શબ્દ કરીને રખડતા
હતા, શીઆળીઆ ચોતારક ખૂંચો પાડતા હતા, માંદોલે મહોલે કૂ-
તરાઓ ભસતા હતા ચોરો જ્યાં ત્યાં સ્વેચ્છાએ કરતા હતા. એવા
મધ્ય રાત્રી સમયે બાજી પોતાના વિરહથી પોતાની ગિયા પદ્માવતી
અગ્નિમાં પ્રવેશ કરેછે એવો ભયંકર દેખાવ કુંવરે સ્વપ્નમાં જોયો.
આ દેખાવથી તે એટલો ખમો ગભરાઈગયા હતો કે જાગૃતાવસ્થા
પ્રાપ્ત થયા પછી પાણુ તેને લેશ માત્ર એન પડ્યું નહીં. વારંવાર પો-
તાની ગિયા પદ્માવતિનું સ્મરણું થવા લાગ્યું. તેણીએ લેવા માકલેલો
કંચુક અઘાપિ પર્યંત ન મળ્યા અને આટલા દિવસ નકામા ગયા
તેથી પોતે સ્વપ્નમાં જોયેલો પ્રકાર ત્યાં ખન્ડો હશે એવા વિચારથી
અત્યંત દુઃખ પામવા લાગ્યો. છેવટે આવા ગભરાટમાં ને ગભરાટમાં
આરામનંદનને એમ લાગ્યું કે સ્વપ્નમાં જોયા પ્રમાણે મારી ગિયા
પદ્માવતીએ મારે સારૂં નિશ્ચયપણું ત્યાગ કર્યું અને તેની હત્યા
મારે શીર ભેડી. હવે તેણીના વિજાગનું દુઃખ ઝટકન કરવું ને કરતાં
કોઈ પર્યંતની શુક્રામાં જઈ અરિહંત ભગવાનનું સ્મરણ કરી. આગુ-
સાગુ વૃત્ત ગૂઢણું કરી, પ્રાણ ત્યાગ કરવો એવું એમ કહે. એ પ્રમાણે
વિચાર કરતો હતો એટલામાં આતંકાળ થયો. પછી આરામનંદને
કોઈ નિમિત્ત ખતાવી સાગરશેઠ પાસેથી સ્વત્ લીધી અને ત્યાંથી
એકાકી નીકળ્યો. રસ્તે ગમન કરતા એક પર્યંતની સમીપે આવી
પહોંચ્યો. અઘાપી પર્યંત તેના ચિત્તની અદરથી પદ્માવતી અંધથી
વિચાર ગયો નહોતો તેથી બાજી ઘચિત્ત પરતુની પ્રાપ્તિ થઈ હોયની

સમક્રિત.

૧૪૧

તેમ હૃષિકેર પર્વત ઉપર ચડવા લાગ્યો. ચંદતાં ચંદતાં અધ માર્ગે એક મંત્ર સાધનાર યોગી મળ્યો. યોગીને એક ઉત્તરસાધક સાહસિક પુરૂષની જરૂર હોવાથી તેની શોધ કરવાના પ્રારંભમાં જ આ બા-
 વ્યવંત કુંવર દ્રુષ્ટીએ પડવાથી તેની પ્રત્યે કહેવા લાગ્યો—“હે મ-
 હાભાગ ! જન્મ અરથીને કલ્પ વૃક્ષ મળે તેમ આજે મને તમારૂ
 દર્શન થયુંછે. હું ઘાગુ દિવસથી અત્રે સુવર્ણ પુરીમાં સાધવાનો યત્ન
 કરું છું પરંતુ એક હુશીઆર ઉત્તર સાધક શિવાય તે કાર્ય સિદ્ધ થય
 નથી. તેથી જ આપ કૃપા કરી મારા ઉત્તર સાધક થશો તો હું ધારૂ
 છું કે આજ મારા મનોરથ પુર્ણ થશે.” આ પ્રમાણે કહીને કુંવર
 તરફથી શું પ્રત્યુત્તર મળે છે તેની રાહ જોતો યોગી ઉભો રહ્યો. કુંવર વિ-
 ચાર કર્યો કે હુંતો આગુસાગુ પૂત ગ્રહણ કરીને માણુ ત્યાગ કરવા
 આવ્યો છું તેમ છતાં આ અચાનક પરોપકાર કરવાનો વખત મળ્યો
 છે તો તે જવા દેવો એ ઉચિત કાર્ય નથી. કારણ કે પરોપકારી
 પુરૂષો પરમારથના કાયમાં સ્વાર્પણુ કરવામાં પણ આંચકો ખાતા
 નથી. માટે આ યોગીનું વચન માન્ય કરવું એ ચુકતછે. એમ વિ-
 ચારી યોગી પ્રત્યે પૌતાળની અનુમતિ જાણાવી. યોગીએ પણ રાત્રી
 સમય થઈ જવાથી તરતજ અગ્નિ પ્રજ્વલિત કર્યો અને “ભૂત,
 પૌતાળ તથા રાક્ષસાદિકથી મારું રક્ષાગ કરજો” એમ કુંવરને ભલા-
 મણુ કરી તેને આધન શરૂ કર્યું. જેમ યોગી એક ધ્યાને મંત્ર સા-
 ધનામાં તથા હોમ કરવામાં યુથાગો હતો તેમ કુંવર પણ સ્વહસ્તમાં
 નવન ખડ્ગ લેઈ એક ચિત્તથી સ્વસ્થપણે ચોકી કરતો હતો.

અનુક્રમે મન્યરાત્રી થવા આવી અને યોગીનો હોમ પણ સમા-
 મ થવા આવ્યો એટલામાં અચાનક સમીપના ભાગમાં મોટા ભડકો
 થઈ એક ભરેકર પૌતાળ યોગીની મંત્ર સાધનામાં ભંગ કરવા પ્ર-
 ગટ થયો. પૌતાળના મોટા કદથી તથા વિદ્વાળ સ્વરૂપથી ન ડરતાં

૧૪૨

શ્રીજીનંદન પ્રકાશ.

કુંવરે તેની સન્મુખ થઈ તેને યાગીની સમીપે જતાં અટકાવ્યાં. વૈ-
તાળે પાણુ આવી રીતે અડચણ કરનાર ઉપર એકદમ ઘસારો કર્યો.
અને નહક આવ્યાં એટલે ખંનેનું દંદ યુદ્ધ થવા લાગ્યું. અંતે આરા-
મનંદને વૈતાળને કેશ પકડી નીચે પડક્યા. કુંવરનું અત્યંત સાહસિ-
ક પાતું જોઈને તેની સાથે વધારે યુદ્ધ ન કરતાં વૈતાળ તેને વશ થયા
અને આજ્ઞા કે “હે અરામનંદન ! તારું ધૈર્ય તથા પરપકાર પુ-
દ્ધિને જોઈને હું પ્રસન્ન થયાછું તેથી તું ઇચ્છિત વર માગ !” આરામ-
નંદને તેને વિનયપૂર્વક કહ્યું કે જો તમિ મારા ઉપર ખરેખરી રીતે પ્ર-
સન્ન થયાછો તો હું જ્યારે આપનું સ્મરણ કરું ત્યારે સ્વયમેવ
આવી મારું કામ કરવા કબુલ થાઓ. વૈતાળ “તથારતુ” કહીને અ-
દ્રશ્ય થયા.

યાગીનો જાપપૂર્ણ થયા અને તેથી મંત્રાધિષ્ટાયિકા છેવટ મગટ
થઈને કહેવા લાગી કે “હે યાગી હું તારા ઉપર પ્રસન્ન થઈછું
તેથી તું જે કહે તે કરવા તૈયારછું. યાગીએ કહ્યું “જે પુરુષ આ
અગ્નિકુંડમાં પડે તેને સુવાણુમય કરજે,” દેવી “તથારતુ” કહી અંતર-
ધ્યાન થઈ. તરતજ યાગીએ કુંવરને બોલાવ્યા અને તેના કંઠને વિષે
કળિરના ફુલની માળા આજાપાણુ કરી અને અંગળી છાંટીને કહ્યું
કે “હવે આ અગ્નિકુંડની મદક્ષિણા કરવાં મારી રજા કરે.”
કુંવરે ઉત્તર સાધકપાણુ કબુલ કરેલું હોવાથી આ વાત પાણુ સ્વીકારી
અને નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરી કુંડની મદક્ષિણા કરવા માંડી.
જેવો કુંવર ત્રીજી મદક્ષિણા ફરી રહ્યો તેવેજ તે યાગીએ તેને ઉચકી-
ને કુંડમાં નાંખવા માંડયા.

અપાર્ણ

- ૧૪૩ -

જાંત રસ.

(બુલંગી છંદ.)

કરું વીનતી વાંચિને ભવ્ય લોકો,
 થતા સંકટો દૂરને દૂર રોકો;
 અરે ધર્મના મર્મનો લાભ લેવા,
 કહો કેમ થીને રહ્યા રાંક જેવા. ૧

અહો એહ સંસાર અંભોધિ^૧ માંહી
 રહ્યાછે ઉઠી ચંડ^૨ તોફાન બ્યાંહી;
 તહાં ધર્મ નાવા વિના છવ સાથે,
 કહો કોણ વીમો લહી ભય માથે. ૨

અહો મોહરાજે ચઠી છવ ફેરા,
 ખબના લુટીને કર્યા ખાલિ ડેરા;
 હવે તો છુટા છેક થૈ મોહ ફેરા,
 જીપાડો વડા મૂળથી સર્વ ડેરા. ૩

નહીં તો સહુ ધારણા ધુળ ધાણી,
 તમારી થશે બુનું પ્રથા શ્વાન વાણી;
 બુબોને બુબોને બુબોને બુબોને,
 કરીને રહ્યો કાળ હાંસી તમોને. ૪

કહો ક્યાં ગયા ભોગી પદ્મ ખંડ ફેરા,
 સદા જે રહ્યાંતા રિપુ ઘાલી ઘેરા;
 સહુ કાળ ચક્રે કરીને હાંગાયા,
 વિમાસિ હવેતો લહો ધર્મ છાંયા. ૫

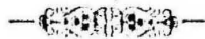
અહો ચક્રિ સંભમ કૌણીક કેવા,
 બુબો કાળ આગે થયા રાંક જેવા;
 તમે તેલુથી તો નથી શકિત વાળા,

૧ સમુદ્ર. ૨ ભયંકર. ૩ વહાણ.

૧૪૪

શ્રીજ્ઞાનધર્મ પ્રકાશ.

હવે તો જરા ખોલ ઘો ગર્વ તાળા. ૬
 અહો જ્ઞાન જ્યું હાહને ચાલિ ચાવી,
 મચીને રહે 'અમનો રાજ લાવી;
 અહો પ્રાણિ ક્યું તેમ સંસાર માંડી,
 રહ્યો લુપ્ત થે લોભમાંડી ઉઠાંડી. ૭
 જુઓ નાનિ મુસાફરીમાં જવાને,
 લહી અન્નને જાઓ સુખી થવાને;
 હવે તો જરા મોટી મુસાફરીએ,
 વિના ધર્મ રેપાથેય ક્યું ત્યાં રહીએ. ૮
 સજો સર્વ જંતુ થકી નમ્રતાઈ,
 તજો વૈર વિરોધતા ચિત્ત માંડી;
 જરા ખોલનો તોલ માની અમારો,
 રસ શાંતમાંહિ કરોને વધારો. ૯

પુરી ખચર—લખવાને ઘણી પુરી ઉત્પન્ન થાયછે કે ગયા કા-
 તિક શુદ્ધિ ને દિવસે શ્રી સુરતમાં અમારી સવાની એક શાખાનું
 સ્થાપન મી. સુનીલાલ જગનચંદ તથા હાલાભાઈ સરખંદના પ્રયોસ
 નિય પ્રયાસથી ઘણા ઉત્સાહ અને હર્ષ ભેર થયેલું છે. એ સવાના
 મમુખ ભાઈ સુરચંદ નાનાભાઈ ઓનરરી મમુખ મોતીચંદ મલુકચદ
 મંચી સુનીલાલ જગનચંદ તથા હાલાભાઈ સરખંદ અને ખજાનચી
 મોતીલાલ રતનચંદ, એ મમાજી નીમચૂક કરવામાં આવીછે. અવા-
 ધી પર્યંત પ્યાર સભાસદો દાખલ થયેલાછે અને આજુબુ તિપર વધારે
 થવાની આશા ખંધાય છે. સ્થાપન કરવાની વિનંતી મર્યાપત્તરજા
 મયાસ તરફ દ્રષ્ટી કરતાં ઘણી સકાયછે કે એ ઘણા પાસી કીર્તિ
 સંપાદન કરી દિવસાનુ દિવસ વૃદ્ધિ પામી સર્વે જાનવંચક કર-
 કાયજો. તથારનુ.

૧ રૂપીર. ૨ ચંચ યોગ ભાવન.